

שבת לארץ וחיבור לקרקע

1. אם רץ לבך שוב אל המוקם

וידבר יה' אל משה בפה רמי לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן لكم ושבטה הארץ שבט לה. (יראה כה, א-ב)

2. לעבור מקדשה לשכינה

שהרשעים החוטאים מתשים בכיכול כוחה של השכינה הקדשה בסוד "צור ילדתר תשי" ...
אבל כשנעשה למטה הדין הראי לעשות ברשעים עצם, אז השכינה מתפיזת ומתקררת
דעתה וחוזרת לאיתנה וმתחזקת, כהר זהה החזק שלא ימוש לעולם ישב...לפי שבאותה
שנה השבתת המלאכה מן הארץ, וזה גורם עלייה אל המלכות שהיא סוד הארץ העילונה,
שעליה בשנה השביעית להדבק עם הת"ת דאייה רוא שם הוי"ה דיקא. (הרמ"ד וואלי, שם)

3. שעשוים חיצוניים ושעומום ... ושםמה קמפהצת זרים (ישעה א, ז) הנשנית ע"י זרם

מים כבירים שוטפים, שמחיתים כ"כ עד שלא נשאר אחריהם שום תקופה ותוחלת, כן אין
שארית ותרופה למכתם (מלב"ם שם)

4. להתחבר עמוק למצוות

א"ר יוחנן מיום שרבר בيت המקדש ניטה נבואה מן הנביאים ונינתה לשוטים ולתינוקות (בבא
בתרא יב, ב)

5. זרעים זהה אמונה

מעיד אני עלי את השםם ואת הארץ בין ישראל בין עכו"ם בין איש בין אשה בין עבד ובין
שפחה הכל לפי המעשה שהואvr כך רוח הקודש שורה עליו (תנא דבר אליו רבא, ט)

6. אמונה המותניין

הנה אמונה זו נק' בשם בח' מתנים דבר המעמיד ומקיים את הראש הוא השכל המתבונן
ומעמיק דעת בגודל א"ס ב"ה בבח' עולם שנה נפש. (אגרת הקודש א, תנייא)

7. קלות וברכת האדמה

העולם עומד לעלות ממעל למצוות האדמה בצורתה האמללה, שתאר קלה יש לה.
הזרעה וכל عملלה, הזריה, והניכוש שקדם ל��ירה, כל אלה תוכאות של נפילה זה מעקבות
החתא, בצעת אף תאכל לחם. עלה רוח האדם למעלה, ותענה הארץ לעומתו ברכה
עלונה, ירעש לבנון פריו, וגולוסקאות וכלי מילת מארץ יצחו, ועובדת האדם, גם המשעית,
תקה לה תואר עלון יותר. מעין עלייה זו הוא אור המתגלת בשמייה, בשבת הארץ, שנה של
שיבתה מכל עבודות הארץ, כדי לאדם בברכת הארץ ממתת ד' עלייה, וההתרחות האנושית
חדרה, והלב מתעדן עד כדי הכרת אחות כל החיים כולם, ולהבהתך ולחייב את ארץ
תהייה כל תבואה תהא לאוכל. (אורות הקודש ב, תקסג, הרא"ה קוק)

8. קרקע אה"ה ה+הוי"ה*

הקשר הפרט לענייני קרקעות ועניינו כבישה, מקלקל הוא את היחס האידיאלי שיש בה,
ופוגם את קדושתו. על כן לא יהיה לכוהנים ולווים חלק בארץ ובביצה, ומשוח מלימה מלא
אש קודש. (שמונה קבצים ג, קנא)

9. להיות "איןדיין"

• לא מצאתי טוב לגוף משטיקה (אבות א, יז)

• נשימה מודעת או הליכה מודעת

• והחכמה מאין תמצא (איוב כה, יב)

• חכמת אדם תאייר פניו (קהלת ה, א)

• והאיש משה עני מואוד (במדבר יב) שקול נגד כל ישראל

• היא מחיה את הכל (אורות הקודש א, ג)

• אחוריים דבא שנפלו בתוך שבירת הכלים (ספר הליקוטים, בשלח, יח)